

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2021, în cauza penală în privința lui,

*Colesnic Răzvan xxxxxx, născut la xxxxxxxxx,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. xxxxxx*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 22.09.2020 - 19.10.2020;

Instanța de apel: 16.12.2020 - 30.03.2021;

Instanța de recurs: 01.07.2021 - 01.10.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 octombrie 2020, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Colesnic Răzvan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (1) Cod Penal, și prin aplicarea dispozițiilor art. 70 alin. (3¹) Cod Penal a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 4 (patru) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Colesnic Răzvan, în bugetul de stat cheltuielile judiciare, în sumă de 1088 (una mie optzeci și opt) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că la data de 27 iunie 2020 în jurul orei 22:00, Colesnic Răzvan fiind în fața magazinului alimentar din mun. xxxxxxx, urmărind scopul vătămării integrității corporale și sănătății al lui Țaran Sergiu, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă spre atingerea scopului infracțional, în urma unui conflict iscat spontan, intenționat i-a aplicat lui Țaran Sergiu multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, după care a părăsit locul comiterii faptei.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1653 din 15 septembrie 2020, lui Țaran Sergiu i-a fost cauzat traumă cranio-cerebrală deschisă manifestată prin contuzie cerebrală gradul I; fractura osului temporal

pe dreapta cu implicarea ambelor lamele, fără deplasare; fractura peretelui medial orbitei drepte; fractura osului sfenoid (alla mayor) și fractura osului frontal pe dreapta ce comunică cu cavitatea craniului; hemosinus etmoidal pe dreapta; fractura apofizei frontale și temporale a osului zigomatic drept; fractura apofizei maxilare a osului zigomatic din dreapta; fractura peretelui anterior și posterior sinusului maxilar drept; hemosinus maxilar; hemoragie difuză în sclera globului ocular drept, leziune de nerv oculomotor pe dreapta, excoriație și echimoză la nivelul feței. Aceste leziuni corporale au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Cotruță Sergiu în latura penală în ceea ce privește pedeapsa penală, solicitând rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă în conformitate cu art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a menționat că:

- instanța de judecată a considerat incorect și neargumentat că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi doar prin izolarea reală de societate;
- careva pretenții de ordin material din partea părții vătămate nu au fost formulate. Totodată partea vătămată nu consideră că inculpatul a fi izolat de societate;
- instanța de judecată nu a motivat inaplicabilitatea art. 90 Cod penal, or, la caz s-a aplicat o pedeapsă exagerat de aspră, fapt ce constituie o încălcare flagrantă a legislației în vigoare și ale drepturilor procesuale penale a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat, și menținută sentința primei instanțe.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Referitor la aplicarea în speța de referință a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, instanța de apel a reținut că careva circumstanțe suplimentare în baza cărora ar putea motiva soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Colesnic Răzvan, or circumstanțele ce țin de faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, sincer s-a căit de cele comise, rudele au reparat

prejudiciul cauzat părții vătămate, au fost reținute deja la stabilirea pedepsei în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a menționat că, apelantul în apelul său nu a invocat care circumstanțe ce nu au fost luate în considerație de către instanța de fond, sau se orienteze instanța la o nouă apreciere referitor la circumstanțele stabilite deja, rezumându-se în apel la o motivare generală.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu apel de către avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului, care invocând incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale recurentul a menționat că:

- deși instanțele de fond au aplicat corect prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală în raport cu inculpatul, acestea au omis să constate existența unor circumstanțe excepționale și atenuante și să aplice efectele acestora în modul corespunzător;

- instanța nu a dat apreciere circumstanțelor atenuante existente. Drept circumstanțe atenuante potrivit art. 76 Cod Penal se rețin: căința sinceră și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani și repararea pagubei pricinuite;

- instanțele ierarhic inferioare nu au reținut în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției indicată în rechizitoriu, pe motiv că nu a fost susținută de către procuror în dezbateri;

- soluția instanțelor ierarhic inferioare este una pripită și nejustificată, reieșind din faptul că, pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanței de apel cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, invocându-se temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Sub aceste aspecte, instanța de recurs menționează că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal reține că, recurentul critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond, Colegiul consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea

penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că solicitarea avocatului Cotruță Sergiu privind aplicarea în privința lui Colesnic Răzvan a suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, este neîntemeiată, or doar faptul că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „ *Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numai de cât în hotărâre motivele...*”.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Cât privește temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, indicat de avocatul Cotruță Sergiu, Colegiul penal conchide că în textul recursului acesta nu specifică nici un argument în susținerea acestui temei de recurs, prin urmare se atestă că acesta este invocat declarativ

De asemenea, Colegiul penal atestă că motivele invocate de avocatul Cotruță Sergiu în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apel, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d. 161-166, vol. I), s-a expus motivat, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de avocat în numele inculpatului Colesnic Răzvan, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare

argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2021, în cauza penală în privința lui *Colesnic Răzvan xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 noiembrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion